
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

Číslo 1

LEDEN 2017



Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Přeji Boží požehnaní pro nový rok 2017. Možná se hodně lidí ptá, jaký bude. Někteří se chystají na maturitu a popř. na další studium, někteří se chystají na křest, svatbu, biřmování atd. Jak je dobré chodit po Božích cestách a svěřovat svá rozhodnutí Bohu.

Přelom roku také tradičně patří ekumenickému setkání organizovanému komunitou Taize. Ta zve také během roku na návštěvu, na duchovní ztišení. Ochutnávku atmosféry komunity nabízí článek Martiny Herynkové.

Druhá polovina ledna patří modlit-

bám za jednotu křesťanů. Anketa nabízí otázku, jak známe ostatní církve v regionu, a můžeme se také zamyslet nad textem připraveným pro týden modliteb za jednotu, popř. seznámit s ekumenickou radou círví.

Závěr ledna tradičně patří farní pouti v Brandýse. Pout' a svátek Obrácení sv. Pavla budeme slavít v neděli 29.1. a takový patron kostela může také vybízet k úvahám o hlásání evangelia dnes popř. k úvahám o katechezi. O to nás také prosí pražský arcibiskup Dominik Duka ve svém pastýřském listu.

Oznámení

Biblický klub

Srdečně zveme všechny farníky na setkání biblického klubu v úterý 9.1. a 23.1. od 19.15 na faře v Brandýse. Budeme číst úryvky z duchovní literatury a rozjímat nad nimi, na závěr se společně pomodlíme nešpory.

Poutí

Poutní mši svatou budeme slavit v neděli 29. ledna v Brandýse.

Týden modliteb za jednotu křesťanů

Zveme vás k účasti na Týdnu modliteb za jednotu křesťanů, který se bude konat od 18. do 25. ledna 2017. Jeho letošním tématem je „Smíření – Kristova láska nás nutí“. Podrobný průvodce k přečtení a inspiraci: www.ekumenickarada.cz/in/2943.

Liturgický kalendář

1. ledna *Slavnost Matky Boží Panny Marie*

2. ledna *Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského*

6. ledna *Slavnost Zjevení Páně*

8. ledna *Svátek Křtu Páně*

17. ledna *Památka sv. Antonína*

18. ledna *Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů*

21. ledna *Památka sv. Anežky*

24. ledna *Památka sv. Františka Saleského*

25. ledna *Svátek Obrácení svatého Pavla*

28. ledna *Památka sv. Tomáše Akvinského*

31. ledna *Památka sv. Jana Boska*

Hezké okolí kostela

Kostel máme už rok zvnějšku krásně opravený. Aby s tím ladil i vzhled okolí kostela, zahájil v roce 2016 činnost okrašlovací spolek HOK: „Hezké okolí kostela“. Začal skromně – vyčištěním travnatých ploch od kamenů a zbytků malty, vysetím trávy na hlinitá místa, vyrýpáním největších plevelů, pravidelným sečením a kosením trávy, sběrem odpadků, podzimním shrabáním listí pod lipami na kopečku a zkrácením přesahujících větví lip, aby na „živly“ popíje-

jící a kouřící za kostelem bylo lépe vidět a třeba odtud časem zmizely.

Práce HOKu je zdravá, na čerstvém vzduchu, přináší radost z udělané práce a také několik pozitivních zjištění: lidé na upravenější trávníky odhazují méně odpadků a občas se někdo dá do řeči – co je to za kostel, kdo je tam farářem, co je kde v Brandýse zajímavého. Ošuntělý „zahradník“ tak může i evangelizovat a průvodcovat. Církev navíc vždy byla i nositelkou kultury a upravené okolí kostela

může oslovit i toho, kdo dovnitř kostela nezajde – třeba jen tím, že se k vývěsce u vchodu nebude muset brodit přes paříry, střeby a psí hovínka.

Plány na rok 2017 jsou také skromné: udržet nastolený stav a někde ho i trochu zlepšit. Je třeba být realistou – HOK budou vždy dělat lidé ve svém volném čase po práci, a tak to nesmí být příliš náročné, jinak to časem zajde na úbytě. Kdyby se však vytvo-

řila větší nadšená skupina, lze pomýšlet na ledacos: od úpravy trávníků a dlažeb před kostelem až po komplexní odborné zahradně-architektonické řešení okolí kostela (živé ploty, květiny, sochařská výzdoba apod.).

Kdo by chtěl HOKu jakkoli pomoci, necht' se ozve na e-mail Prachaticak2@seznam.cz.

Spolek HOK

Ekumenická rada církví v České republice

Ekumenická rada církví v České republice je společenstvím křesťanských církví, které vyznávají Pána Ježíše Krista jako Boha a Spasitele podle Písem Starého a Nového Zákona a usilují uskutečňovat své poslání společně ke slávě jednoho Boha Otce i Syna i Duha svatého. Křesťanské církve v České republice jsou si vědomy daru a závazku jednoty Kristových učedníků, navazují na tradice náboženské svobody, přítomné v českých dějinách, zvláště v tradici cyrilometodějské a reformační, usilují být české společnosti příkladem a svědectvím tolerance a vzájemné

úcty, a proto se rozhodly vytvořit Ekumenickou radu církví v České republice. Více se dozvíte na webové stránce www.ekumenickarada.cz.

Členské církve: Apoštolská církev, Bratrská jednota baptistů, Církev bratrská, Církev československá husitská, Českobratrská církev evangelická, Evangelická církev augsburského vyznání v ČR, Evangelická církev metodistická, Jednota bratrská, Pravoslavná církev, Slezská církev evangelická augsburského vyznání, Starokatolická církev.

Církev přidružená: Římskokatolická církev.

Kontakty na církve v Brandýse nad Labem a okolí

Pravoslavná církev: jer. Mgr. Konstantin Moravenov, duchovní správce, tel. 722 015 023, e-mail o.konstantin@pravoslavni.cz.

Farní sbor českobratrské církve evangelické: Jiří Kvapil, farář, tel. 326 907 019, e-mail kvapiljiri@centrum.cz, www.cce-brandysnadlabem.cz.

Církev československá husitská: Mgr. Ivana Peterková, farářka, tel. 721 501 016, e-mail ccsh.brandysnadlabem@seznam.cz.

Křesťanské společenství: Jan Frydryšek, tel. 604 761 620, e-mail info@ksbnl.cz.

Sbor církve adventistů sedmého dne: tel. 608 245 836, e-mail karel.vasilek@gmail.com.

Co potřebuje rodina

Být manžely, být rodiči: není téma, které by víc spojovalo lidi napříč národy a vyznáními. Zde už se nejde bavit ani tak o dialogu, jako spíše o setkávání, sdílení a vzájemném povzbuzení. Na takové vlně se nesou i manželská setkání, kterých jsme měli možnost se účastnit. Oč se jedná? Cituji z brožurky organizace YMCA *Setkání*: „Manželská setkání jsou „hnutím manželské svépomoci, iniciativou křesťanských manželů, kteří usilují o obnovu, zlepšení a upevnění vztahů v manželství a rodině.“ YMCA pořádá ekumenická manželská setkání již od počátku 90. let a od té doby jimi prošly tisíce párů. Nejznámější jsou asi kroměřížská manželská setkání, ale podobná setkání se dnes pořádají v řadě dalších míst v Čechách i na Moravě. Jejich přehled lze najít na webu setkani.org. Pokud ale tento web projedete zevrubně, zjistíte, že manželská setkání zdaleka nejsou jedinou nabídkou zaměřenou na obnovu

a upevnění vztahů v rodině. Pořádají se také víkendy pro otce se syny či matky s dětmi, nebo tábory pro celé rodiny.

Na jeden takový pobyt maminek s dětmi na Šumavě jsem se dostala před pár lety jako novopečená maminka. Organizovalo ho Rodinné centrum Praha. Pokud kouknete na stránky www.rodinnecentrum.cz, najdete tam také semináře o výchově kluků či kurzy efektivního rodičovství. Nejen manželská setkání, ale všechny tyto aktivity pracují se základní myšlenkou, že rodina potřebuje za prvé posílení vlastních kompetencí k partnerství a rodičovství a za druhé trochu času pro sebe navzájem, aby tyto kompetence mohly být vůbec rozvíjeny. Neméně důležitá je ovšem ale i ona podpůrná atmosféra sdílení a setkávání nehledě na zvláštnosti a odlišnosti každého z nás. Ten pramen vody živé, jejímž zdrojem je Ježíš Kristus.

Klára a Luboš Pirklovi

Křesťané různých vyznání by neměli čekat, až teologové dospějí k souhlasu, nýbrž se mají za sebe navzájem modlit a společně pracovat ve službě milosrdné lásky.

Papež František

Anketní otázka: Jak znáte ostatní církve a jak vnímáte ekumenické vztahy?

Jelikož se často účastním různých křesťanských akcí pro mládež, s lidmi z ostatních církví přicházím do kontaktu poměrně často. Bývá zajímavé si s nimi povídat. Všichni v podstatě vyznáváme

stejnou víru, jen trochu odlišným způsobem. Myslím, že nás ekumenické vztahy mohou v mnohém velmi obohatit.

Simona Fialová

O nádeji, povolání a ekumenizme

Vo štvrtok večer, vo sviatok Panny Márie počatej bez poškrvny prvotného hriechu, sa niekoľko farníkov a pár hostí zišlo na fare, aby sme sa niečo dozvedeli o projekte domáci hospic. Až z Podkrkonošia prišla o domácich hospicoch besedať osoba veľmi povolaná: Jana Sieberová, zakladateľka domáceho hospicu Duha v Hořicích. V advente asi téma smrti neláka a nie je čas, pretože sa nás zišlo len pár. A to je škoda. Pretože to v mnohom bolo rozprávanie veľmi adventné o tom, ako Pán prichádza k trpiacim ľuďom a k tým, čo majú odvahu sa o nich starať.

Bolo to rozprávanie o nádeji. O nádeji pre nás, čo sme ešte pred pár rokmi nenašli nikoho, kto by nám pomohol dopatrovať svojho blízkeho doma, pretože sa nikde nedal zohnať kyslíkový stan, polohovacie lôžko, pretože sme sa báli, že nedokážeme pomôcť, keď sa nám blízky začne dusiť, či kričať bolesťou. Práve tieto problémy a obavy pomáha domáci hospic riešiť. Bolo to rozprávanie o nádeji, že v Čechách je dnes už veľká skupina nadšencov, ktorí sa snažia o to, aby sa smrti vrátila posvätnosť druhého narodenia a preto zakladajú domáce hospice, aby onkologickí pacienti mohli zomierať doma medzi svojimi blízkymi. Existujú desiatky svedectiev, keď v posvätnosti blížiacej sa smrti rodiny nachádzajú zmierenie, odpustenie a cestu k Bohu.

Bolo to aj rozprávanie o povolání. Doteraz som o sile povolania čítala len v životopisoch svätých a ešte som si myslela, že je to prifarbené na ružovo. V okamžiku, keď svätec poznal, že ho Boh po-

volal k nejakej často ťažkej a zdanlivo nemožnej či nezmyselnej úlohe, prestal takýto výnimočne vyvolený človek kalkulovať so svojimi silami, schopnosťami, výškou konta, neradil sa s nikým z ľudí, v jednom okamžiku už nemohol odolať sile povolania a náhle odišiel z pohodlia svojho zabehnutého života a šiel podobne ako Noe stavať zdanlivo nezmyselnú archu na kopci vysoko nad morom. A zrazu na našej fare vidím na prvý pohľad obyčajnú zdravotnú sestru, ktorá takéto povolanie zažila, prijala a ono to naozaj funguje...

Nezápadne to bolo aj rozprávanie o ekumenizme. O praktickom ekumenizme. Pretože úsilie o dôstojnú smrť ide na podstatu našej viery, núti nás premýšľať o večnosti, takže pri spoločnej práci zrazu dokážu ustúpiť do pozadia rozdiely medzi spolupracujúcimi kresťanskými cirkvami. Dôležité je len to, že všetci zúčastnení vedia, že smrť nie je koniec, je len predel.

A čo nás všetkých môže naplniť nádejou: Pani Sieberová k nám pozvali odvážne ženy, ktoré sa rozhodli napriek nepriazni zákonov založiť domáci hospic Nablízku aj v Lysé nad Labem. Pôsobnosť tohto hospicu siaha až do Brandýsa. Pokiaľ by ste chceli projekt podporiť, nahliadnite na ich internetové stránky <http://www.hospic-lysa.cz>.

A pokiaľ by ste chceli pani Sieberovú poznať bližšie a nestihli ste besedu, všetko podstatné nájdete v jej knihe *Hospic – příběh naplněné naděje* (vid www.kosmas.cz/knihy/217504/hospic).

Katarína Holcová

Ohlédnutí za cestou do Taizé

Je začátek července a rodinní příslušníci odjeli na tábor či poletovat někam po Evropě. Z mého pohledu ideální čas odjet společně se čtyřmi dalšími kamarádkami, které se nacházejí ve stejné situaci, někam společně. Už dlouho plánujeme strávit aspoň týden v Taizé; francouzská vesnička Taizé, která se nachází na jihu Burgundska, je domovem mezinárodní ekumenické komunity, kterou založil v roce 1940 bratr Roger. Bratři se zavazují na celý život, že budou spolu sdílet materiální i duchovní společenství, život v celibátu a velké prostotě. Dnes tvoří komunitu více než sto bratří – katolíků i různých protestantských vyznání – z více než pětadvaceti různých národů.

Jindula se sem vypraví už popatnácté, já a Dana podruhé a Alžběta s Monikou poprvé. Přihlásily jsme se už dávno, někdy v dubnu, a dostalo se nám potvrzení, že s námi počítají: tedy 2. července vyrážíme z Prahy, návrat plánujeme na 10. července. Červen a začátek července je pro dospělého středního či pokročilejšího věku dobrý čas k pobytu v Taizé, od poloviny července už mají přednost mladí.

Cestu do této malé burgundské vesničky někde mezi Dijonem a Lyonem dlouhou asi 1000 km jsme tentokrát rozdělily na dvě části s přespaním blízko francouzsko-německých hranic. Do Taizé přijíždíme v podvečer a jdeme se ubytovat, tedy spíše ohlásit příjezd, zaplatit a zjistit informace a nafasovat stravenky. Cena za pobyt není přesně ur-

čená, rozhodnete se sami, kolik zaplatíte v rámci rozmezí, které vám sdělí při přihlášení. Spát budeme ve vlastním stanu.

Můžeme se rozhodnout, jestli chceme absolvovat běžný program: ten spočívá v účasti na dopoledních přednáškách jednoho z bratří, dále pak účasti v diskusních skupinách vytvořených náhodně z lidí pokud možno z různých zemí, odpoledne si můžeme vybírat ze tří až čtyř dalších přednášek či workshopů. Druhá možnost je strávit týden v tichu, tj, meditací nad různými tématy – i skupina lidí v tichu je vedena konkrétní osobou a program je koncipován pro celý týden.

Ráno, v poledne a večer se všichni přítomní v Taizé sejdou na bohoslužbě. V tuto dobu je nás tam odhadem asi sedmáct set, většinou mladých lidí, nás starších a pokročilých je asi tak sto padesát až dvě stě. Zpěvník pro letošní rok čítá 153 písní, jedna z nich je česká: „Staňte se solí, solí země...“ Trochu jazykolam pro cizince, ale zvládají to bravurně! Být uprostřed téměř dvou tisíc lidí a poslouchat jejich zpěv je velký zážitek. Už jen proto stojí zato vláčet se sem takovou dálku. Je také radost sledovat tolik mladých lidí kolem. Nejrady si pak v průběhu týdne chodím sednout blízko sboru; zpívá s nimi jeden mladík ověšený řetězy, hojně ozdoben piercingy, na jeho typické džínové vestičce se vyjímá množství lebek. Zpívá s velkým zaujetím a zpívá krásně – zvláštní: kdybych ho potkala jinde, asi budu rychle promýšlet strategie úniku...

Těším se na ranní přednášku: letos



nás v dospělé sekci celým týdnem opět provází bratr John, velmi sympatický bratr původem z Philadelphie. Je i autorem několika knih, jednu z nich jsem si koupila vloni po příjezdu z Taizé v Praze (přeložena do češtiny). Je pár dní po brexitu a bratr John začíná povídání pro dospělé se svým typickým smyslem pro humor - uvítáním „bývalých přátel z Anglie“: směje se při tom od ucha k uchu a přátelé z Británie omluvně gestikulují.

Je to trochu Babylon, nejprve je nutno vytvořit skupiny s překladateli pro ty, kteří nerozumí dostatečně anglicky. První den jsem se omylem ocitla v blízkosti maďarské skupiny, tak volím ústup o kousek dál, protože maďarský překlad rozhodně k pochopení sděleného nepotřebuji...

Ranní přednáška bratra Johna se vždy vztahuje ke krátkému úryvku z Písma, první část týdne jsou to úryvky za Starého zákona, druhou část týdne z Nového zákona: důležité okamžiky dějin spásy. Text dostaneme vždy do ruky, na konci textu nacházíme otázky k zamýšlení pro diskusi ve skupinkách.

I diskusní skupinky jsou místem sdílení, potkávání lidí z různých končin zeměkoule: jsem ve skupině aspoň s jednou kamarádkou Jindulou, dále je tu

Kara z Texasu, Bert a Martin z Holandska, Werner je Švýcar, Larry je australský křesťan a komunista v jedné osobě. A měli jsme si věru o čem povídat, nejen v souvislosti se zadanými otázkami, ale třeba i po dotazu Larryho, jak se nám vlastně v tom socialismu žilo...

Odpoledního programu jsme se někdy zúčastnily, jindy jsme volily alternativní program: přilehlá zahrada či park, nedaleké vinařství (nezapomeňme, že jsme ve vyhlášené vinařské oblasti), procházka k blízké trati TGV. To pak stojíme na mostě, máváme, vlak se na nás řítí šílenou rychlostí a houká na pozdrav. Vlak námi skoro projíždí, Monika ječí a my zkušenější, co už jsme to zažily, jenom koulíme očima. Takhle se asi nějak musel cítit Harry Potter, když probíhal zdí na nástupiště 9 a tři čtvrtě.

Bratr Alois, vedoucí komunity v Taizé, na letošní rok vzhledem k situaci ve světě vyzdvihl některé podněty, vše spojeno myšlenkou odvahy k milosrdenství:

1. Svěřit se Bohu, který je milosrdenství.
2. Odpouštět stále znovu.
3. Sami nebo s ostatními být na blízku lidem v nouzi.
4. Rozšířit milosrdenství do jeho sociálních rozměrů.
5. Milosrdenství pro všechno stvoření.

„Hledějme, jak projevat solidaritu s celým stvořením. Dělejme rozhodnutí, která ovlivňují náš každodenní život, dbejme na to, jak se jako konzumenti a občané chováme, rozhodujme se vědomě pro střídmost. Zjednodušení způsobu života pro nás může být pramenem

radosti. Někteří lidé se zapojují do iniciativ, jako je každoměsíční jednodenní půst pro životní prostředí a spravedlnost. Podnikání takových kroků, kterými bychom ukazovali, že Boží milosrdenství se týká všeho, co je součástí Země, našeho společného domova, není něco volitelného. Je to podmínka pro to, abychom na Zemi žili šťastně.“ (bratr Alois z Taizé)

Čas v Taizé poklidně ubíhá a současně pádí nepříjemně rychle. Je tu sobotní večer a zítra jedeme. V plánu je ještě setkání s bratrem Wojtkem, Polákem, který žil i v Čechách a mluví česky. V určenou hodinu se schází všichni přítomní Češi, napočítám 23 hlav. S některými se známe z Prahy a zdravíme se celý týden jen úklonami, protože oni tráví týden v tichu. Tak si teď můžeme popovídat. Bratr Wojtek v úvodu omlouvá svou

češtinu, že už v Čechách delší dobu nebyl; nutno ovšem říct, že za 45 minut rozhovoru neudělal jedinou chybu! Taky bych chtěla takhle „nedostatečně“ umět nějaký cizí jazyk... I ostatní se postupně představují. Zaujal mě jeden mladík ve věku asi tak 20 let, který povídá: „Já su Peťa z Vlčnova, su tady v Taizé poprvé a su tu už půl roku.“ Peťa působí skromně až plaše, ale postupně povídá třeba o tom, jak spolu s bratry trávil několik týdnů v Calais. Tak i tohle je v Taizé možné, prostě přijedeš a zůstaneš půl roku a dost možná ještě déle. A získáš nesmírně cenné zkušenosti.

Zatím jsem tady mohla prožít podstatně méně než půlrok. Ale i těch pár dní stojí za to. Cítím vděčnost za tento poklidný a přitom tolika prožitky a setkáními naplněný čas.

Martina Herynková

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	St 18.00, Čt 8.30, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Út 18.00, Ne 10.15
Svémyslice, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	1. sobota v měsíci 16.15
Mratín, kostel sv. Michala	2. sobota v měsíci 16.15
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	3. sobota v měsíci 16.15

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, Nanebevzetí P. Marie	Po, St 9.00, Čt, Pá 18.00, So 9.00, Ne 9.00
St. Boleslav, sv. Václava	Ne 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Chvaly, sv. Ludmily	Út, Čt, Pá 18.30, St, So 8.30, Ne 8.30, 18.30